
İmam-ı Azam Ebu Hanife Hazretleri ve kıssaları (Mal Sevgisi Kalbi Kaplamamalı)

Büyük fıkıh (hukuk) bilgini, Hanefi mezhebinin kurucusu İmam-ı Azam Ebû Hanîfe'nin (VIII. yüzyıl) ilmi faaliyetleri yanında ticaretle de meşgul zengin bir zat olduğu malumdur. Bu büyük insan, gündüz öğleye kadar mescitte talebelerine ders verir, öğleden sonra da ticari işleri ile uğraşır. Bir gün ders verdiği sırada bir adam mescidin kapısından seslendi:

- Ya imam, gemin battı!... (İmamın ticari mal taşıyan gemileri mevcut)

İmam-ı Azam bir anlık tereddütten sonra

- Elhamdülillah dedi.

- Bir müddet sonra aynı adam yeniden gelip haber verdi:

- Ya imam, bir yanlışlık oldu batan gemi senin değilmiş.

İmam bu yeni habere de:

- Elhamdülillah, diyerek mukabele etti. Haber getiren kişi hayrete düştü:

- Ya imam, gemin battı diye haber getirdik "Elhamdülillah" dedin. Batan geminin seninki olmadığını söyledim yine "Elhamdülillah" dedin. Bu nasıl hamdetme böyle?

İmam-ı Azam izah etti:

- Sen gemin battı diye haber getirdiğinde iç âlemimi, kalbimi şöyle bir yokladım. Dünya malının yok olmasından, elden çıkmasından dolayı en küçük bir üzüntü yoktu. Bu nedenle Allah'a hamdettim. Batan geminin benimki olmadığı haberini getirdiğinde de aynı şeyi yaptım. Dünya malına kavuşmaktan dolayı kalbimde bir sevinç yoktu. Dünya malına karşı bu ilgisizliği bağışladığı için de Allah'a şükrettim.

Ben develerimi kalbime bağlamam

Biri İmam-ı Azam'a gelerek: **"Yâ İmam, ben namazlarımı huşu**

içerisinde kılamıyorum. Namazda iken develerimi olatıyor, onlarla ilgileniyorum. Oysa siz benden daha zenginsiniz. Peki siz ibadet zevkine nasıl erişiyor, ibadetlerinizi huşu içerisinde nasıl yapıyorsunuz?” diye sormuş.

İmam-ı Azam Ebu Hanife Hazretleri şöyle cevap vermişler:

“Ben develerimi kalbime bağlamam ki; ahıra bağlarım...”